

лошъ, ще кажете: Човѣкъ не трѣбва да бѫде
лошъ, за да не повтаря своето минало. —
Защо трѣбва да бѫде добъръ? — За да по-
стигне целта на своя животъ, да влѣзе въ
Великия свѣтъ на Битието. Значи, злото е из-
минатиятъ путь, по който човѣкъ не трѣбва
да се връща. Доброто е путьтъ, по който чо-
вѣкъ върви вече, за да реализира своите же-
лания по новъ, по Божественъ начинъ и да
разбере смисъла на живота.

Ще обясня идеята си съ следния при-
мѣръ. Представете си, че сте живѣли известно
време на северния полюсъ. Следъ това, съ
движението на земята се движите и вие и
дохождате до екватора. Времето, което сте
употрѣбили, докато стигнете до екватора, се
равнява на 25 хиляди години. Какво ще стане
съ васъ, ако се върнете отново на северния
полюсъ? — Вие непременно ще умрете. Зна-
чи, връщането въ миналото не е нищо друго,
освенъ връщане къмъ северния полюсъ. Въ
този смисълъ злото представя ледена епоха,
леденъ периодъ, който носи смърть за човѣ-
чеството. Едно време тамъ е имало условия
за животъ, но днесъ тѣзи условия не сѫщес-
твуватъ. Ако нѣкой попадне при тѣзи усло-
вия днесъ, непременно го очаква смърть. Това
е връщане назадъ. Да се връщашъ назадъ,
това е смърть; да вървишъ напредъ, това е
животъ. Ето защо, днесъ никой не може и не
трѣбва да се връща по путь, по който нѣ-
кога е вървѣлъ. — Защо? — Защото тамъ